

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI U SV. PROKOPA
PRAHA 3 – ŽIŽKOV

ČERVENEC/SRPEN 2025

384

Drazí farníci a milí čtenáři,

opět vstupujeme do klidnějšího období prázdnin a dovolených. Tento čas je přirozeně vyhrazen odpočinku, který je potřebný – ba dokonce nezbytný. Neměl by se však týkat pouze naší tělesné schránky, ale měl by zahrnovat i naši duši, která je s tělem neoddělitelně spjata. Často se v tomto období vydáváme na místa, která nám umožňují odpočívat – relaxovat – a tak obnovit své síly. Jsou to jak krásné přírodní oblasti, tak i duchovní centra, která vznikla působením významných světců nebo lidí blízkých Bohu a až dodnes slouží jako oázy, v nichž může člověk znovu načerpat sílu a obnovit svoji lidskou i duchovní podstatu. Ano, mám na mysli zvláště kláštery a poutní místa, kterých máme mnoho nejen v naší vlasti, ale i po celém světě. Jedním z těch, kdo umožnili vznik takových míst, byl i sv. Benedikt z Nursie – zakladatel západního mnišství. Svůj první klášter založil na Montecassinu v Itálii. Dodnes tento klášterní komplex ohromuje, ale zároveň poskytuje útočiště, kde se člověk může usebrat a novým způsobem zkoncentrovat své síly na další etapu své životní cesty. O tato místa – stejně jako o jiná poutní místa – začíná být opět nový zájem. Nabízejí totiž možnost pobývat v tichu a usebrání, mimo ruch každodenního života, a tak lépe naslouchat hlasu a vnímat přítomnost Toho, který vede a řídí celý náš život. Snad bychom si měli položit otázku: Proč jsou tato centra vyhledávána a proč je o ně zájem i v našem tak vyspělém a vědeckém 21. století? Není to přežitěk, nostalgie nebo útěk od reality? Papež Benedikt XVI. se ve své přednášce v roce 2008 v bývalém cisterciáckém klášteře v Paříži – dnes kulturním centru Collège des Bernardins – zabýval významem středověké kultury, která byla neoddělitelně spojena s mnišstvím. Jeho hlavní otázkou bylo: Co bylo náplní života mnichů? A odpověděl: Quaerere Deum – hledání Boha. To byla podstata, ze které a pro kterou žili. Hledali Boha nejen při bohoslužbě nebo duchovních úkonech, ale ve všem a stále, po celý svůj život. Tato místa jsou posvěcena Božím působením skrze jejich životy a stávají se tak duchovními centry, která i dnes vyzařují a svědčí o Boží přítomnosti. A co hledá člověk, když je unaven životem, prochází těžkým obdobím nebo stojí před závažným rozhodnutím? Hledá pokoj a usebranost, které mu pomohou najít správnou cestu. Hledá však především odpověď od Toho, který ji zná a nabízí – protože zná náš život od věčnosti.

Tedy i člověk, který Boha nezná, Ho tímto způsobem hledá – nebo lépe řečeno, hledá Jeho odpověď. Možná během těchto prázdninových dnů nebudeme hledat odpovědi na zásadní otázky svého života. Ale i přesto může být návštěva kláštera nebo poutního místa příležitostí k novému zamyšlení a osobní otázce, kterou si kladou mniši dodnes: Jak je v mém životě přítomné hledání Boha – quaerere Deum? Během roku často říkáme, že nemáme čas – ani na duchovní věci. Ted' bychom jej však mít mohli. „Nyní je doba příhodná,“ říká Písmo svaté. Nechme se oslovit úžasnou křesťanskou tradicí a zastavme se osobně a do hloubky u svého konkrétního života s Ježíšem Kristem. Přeji vám, aby letošní doba prázdnin a dovolených byla příležitostí k novému objevení možnosti quaerere Deum – hledání Pána.

*V modlitbě vás provází a žehná
P. Vít*

Děkujeme, otče Antoníne, za Vaši službu a lásku

Naše prázdninové číslo otevíráme smutným oznámením, o němž jste se s největší pravděpodobností již doslechli.

Dne 26. května 2025 nás opustil dlouhodobý výpomocný duchovní naší farnosti, P. Antonín Ježek. Nebeský Pán si ho po dlouhé nemoci povolal ve věku 77 let.

Otec Antonín neodmyslitelně patřil k naší farnosti. Kromě pravidelných mší svatých, které vedl nejen v českém, ale i v latinském jazyce dle obnovené liturgie, sloužil jednou za čtvrt roku bohoslužby v tzv. tridentském ritu podle Misálu Jana XXIII. z roku 1962. Také organizoval v průběhu školního roku kurzy pro dospělé v rámci cyklu Malá liturgika. Jeho práce však tímto nekončila. Právě tomuto periodiku, které držíte v ruce, vtiskl jedinečný ráz a strukturu jako hlavní redaktor, editor a grafik v jedné osobě.

Po úmrtí P. Václava Wolfa v roce 2019 převzal funkci hlavního celebranta ranních nedělních mší sv. u sv. Anny. Již dříve však pravidelně sloužil v neděli mše svaté v kostele sv. Rocha a během týdne také u sv. Prokopa.

Srdce lidí si získal svým skromným a přátelským vystupováním. Jeho kázání byla hluboce lidská, vycházející z životních zkušeností, a tím srozumitelná. Zvláště o májových pobožnostech rád nechával jejich slova prostoupit verši Václava Renče z knihy Popelka Nazaretská.

Na začátku jsem zmínil, že P. Antonín sloužil mši svatou také v latinském jazyce. Latinu choval ve zvláštní úctě, což připomněl i jeho spolužák z bohosloveckých studií, Dominik kardinál Duka, při pohřební mši svaté dne 3. června 2025. Mezi jeho významné spolužáky však patřil nejen on, ale také např. emeritní plzeňský biskup František Radkovský. Otec Antonín byl jedním z nejmladších ve svém ročníku. Kněžské svěcení přijal dne 16. prosince 1972 v Praze ve věku 25 let.

V naší farnosti sloužil do listopadu 2023, kdy se kvůli počínající nemoci musel uchýlit do zdravotnických zařízení. Po celou dobu své nemoci rád přijímal návštěvy a hovořil s nimi nejen o náboženských otázkách a dění v Církvi, ale stále se zajímal o farnost a farníky, které osobně znal.

Jeho přáním bylo se vrátit k oltáři i k vedení Prokopských listů. Dokud to bylo možné, sloužil mše svaté během hospitalizace v nemocnici sv. Kříže v Kubelíkově ulici ve zdejší kapli. Později byl dlouho upoután na lůžko, ale v posledních měsících svého života, kdy byl ubytován v domově pro seniory v pražských Petrovicích, směl s dovolením biskupa sloužit mši svatou na malém improvizovaném oltáři. A mohl tak znovu konat svou kněžskou službu.

I tam za ním přicházeli farníci a trávili s ním čas v rozhovorech, často na zahradě domova s výhledem do krásného okolí. O své blízkosti se smrti hovořil otevřeně, s překvapivým klidem a s pokorou, která mu byla vlastní.

Otče Antoníne, my, kdo jsme Vás mohli poznat, si uvědomujeme, že jsme neztratili jen dobrého kněze, ale také milovaného člověka, přítele, skutečného duchovního otce. Vaše ztráta je bolestivá, ale zároveň děkujeme Bohu za všechno, co jsme s Vámi směli prožít.

Dovolím si osobní poznámku – snad mi laskavý čtenář promine: slíbili jsme si společné pivo, až se ukáže slunce a počasí se vyletní. Nevím, možná v nebi bude také místo, kam si na něj společně zajdeme. Ale vím jistě, že si na Vás s modlitbou vzpomenu – a zajdu si na jedno za Vás.

Srdečně Vás zdraví

Ladislav Klíma

Během letních prázdnin od 2. 7. (včetně) do 3. 9. (včetně) 2025 nebudou ve středu ráno v 6:00 v kostele sv. Rocha slouženy mše svaté. Ostatní mše svaté budou probíhat dle obvyklého pořádku. Mše svatá ve středu ráno v 6:00 bude obnovena od 10. 9. 2025.

Výstav Nejsvětější Sv. Oltářní

Čtvrtek 3. 7. po mši sv. do 20.00 – sv. Prokop

Poutní slavnost sv. Prokopa

Pátek 4. 7. v 18.00 kostel sv. Prokopa!!!

Po mši sv. litanie k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a svátostné požehnání

Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy

Sobota 5. 7. mše sv. v 8.00 kostel sv. Prokopa – **doporučený svátek!!!**

Sbírka na splátku farního úvěru

Neděle 6. 7. (všechny kostely)

Svátek sv. Rozálie – pout' u sv. Rocha

Úterý 15. 7. v 17.00 kostel sv. Rocha

Úklid kostelů – ZMĚNA Z 2. NA 3. TÝDEN Z DŮVODU FARNÍ DOVOLENÉ!

Pátek 18. 7. od 15.00 – sv. Roch

Sobota 19. 7. od 9.00 – sv. Anna

Sobota 19. 7. po mši sv. v 8.00 - sv. Prokop

Poutní slavnost sv. Anny

Sobota 26. 7. v 18.00 kostel sv. Anny

Výročí posvěcení kostela sv. Rocha, Šebestiána a Rozálie – posvěcení

Neděle 27. 7. v 11.00 a v 17.00 kostel sv. Rocha

První pátek v měsíci – 1. 8.

Po mši sv. – litanie k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a svátostné požehnání

Sbírka na splátku farního úvěru

Neděle 3. 8. (všechny kostely)

Výstav Nejsvětější Sv. Oltářní

Čtvrtek 7. 8. po mši sv. do 20.00 – sv. Prokop

Úklid kostelů

Pátek 8. 8. od 15.00 – sv. Roch

sobota 9. 8. mše sv. v 8.00 – sv. Prokop

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

Pátek 15. 8. mše sv. v 18.00 v kostele sv. Prokopa

Svátek sv. Rocha – poutní slavnost

Sobota 16. 8. mše sv. v 8.00 v kostele sv. Rocha

26.7.2025**POUŤ KE SV. ANNĚ**

**CELEBRUJE: P. LIBOR BULÍN – PROBOŠT
STAROBOLESLAVSKÉ KOLEGIÁTNÍ KAPITULY SV.
KOSMY A DAMIÁNA**

17:25 Modlitba růžence

18:00 Mše svatá

Po mši svaté se uskuteční přátelské setkání v komunitním centru, kde bude probíhat prezentace o historii kostela sv. Anny a k dispozici bude také drobné občerstvení.

343. výročí posvěcení kostela sv. Rocha, Šebestiána a Rozálie

27. července 2025

.....
CELEBRUJE:

P. VÍT UHER,

FARÁŘ

.....

**Mše svatá se koná
v 11:00 a 17:00**

122. výročí POSVĚCENÍ SV. PROKOPA 21. září 2025

mši sv. celebruje

Mons. Jude Thaddeus
Okolo, apoštolský nuncius
v České republice

.....

9:30 slavnostní mše
svatá, při níž Mons. Okolo
udělí svátost biřmování

11:00 farní
den –
setkání
farníků u
dobrého
občerstvení
s programem pro děti i
dospělé

HOMILIE PAPEŽE LVA XIV.

JUBILEUM RODIN, PRARODIČŮ A SENIORŮ

Náměstí svatého Petra

7. neděle velikonoční – neděle 1. června 2025

Právě jsme slyšeli evangelium, v němž Ježíš při poslední večeři prosí Otce za nás (srov. Jan 17,20): Boží Slovo, které se stalo člověkem a blíží se ke konci svého pozemského života, myslí na nás, na své bratry. Proměňuje se v požehnání, přímlovu a chválu Otcí, skrze moc Ducha Svatého. A i my, když s úžasem a důvěrou vstupujeme do této Ježíšovy modlitby, jsme jeho láskou vtaženi do velkého Božího plánu, který se týká celého lidstva.

Kristus prosí, aby všichni byli „jedno“ (v. 21). Je to ten největší dar, o jaký můžeme prosit, protože toto sjednocení přináší mezi tvory věčné společenství lásky, jakým je sám Bůh: Otec, který dává život, Syn, který jej přijímá, a Duch, který jej sdílí.

Pán nechce, abychom se sjednotili v beztvárovou masu, jako anonymní blok, ale aby „byli jedno“: „Jako ty, Otče, jsi ve mně a já v tobě, ať i oni jsou v nás jedno“ (v. 21). Jednota, za kterou Ježíš prosí, je tedy společenství založené na té lásce, kterou Bůh miluje – lásce, z níž povstává život a spása. A jako taková je nejprve darem, který Ježíš přináší. Ze svého lidského srdce se Boží Syn obrací k Otcí a říká: „Já v nich a ty ve mně, ať jsou přivedeni k dokonalé jednotě, aby svět poznal, že jsi mě poslal a že jsi je miloval tak, jako jsi miloval mne“ (v. 23).

S úžasem naslouchajme těmto slovům: Ježíš nám odhaluje, že Bůh nás miluje tak, jako miluje sebe samého. Otec nás nemiluje méně než svého jednorozného Syna – tedy miluje nás nekonečně. Bůh nemiluje méně, protože miluje jako první! Dosvědčuje to sám Kristus, když říká Otcí: „Ty jsi mě miloval před založením světa“ (v. 24). A skutečně: ve svém milosrdenství si Bůh od věků přeje přivinout k sobě všechny lidi. Právě jeho život, darovaný nám v Kristu, nás sjednocuje a činí z nás jedno tělo.

Slyšet toto evangelium právě dnes, při jubileu rodin, dětí, prarodičů a seniorů, naplňuje naše srdce radostí.

Drazí, život jsme obdrželi dříve, než jsme po něm mohli toužit. Jak učil papež František: „Všichni lidé jsou děti, ale nikdo z nás si nevybral narodit se“ (Anděl Páně, 1. ledna 2025). A nejen to – hned po narození jsme potřebovali druhé, abychom přežili. Sami bychom to nezvládli. Někdo

jiný nás zachránil, staral se o naše tělo i duši. Všichni tedy žijeme díky vztahu – svobodnému a osvobozujícímu poutu lidskosti a vzájemné péče.

Je pravda, že tato lidskost bývá někdy zrazena. Například tehdy, když se svoboda vyzývá ne k darování života, ale k jeho odnímání; ne k pomoci, ale k ubližování. A přece i tváří v tvář zlu, které rozděluje a ničí, Ježíš nepřestává prosit Otce za nás – a jeho modlitba působí jako balzám na naše rány. Stává se pro všechny poselstvím odpuštění a smíření. Právě tato Ježíšova modlitba dává plný smysl všem světlým chvílím naší lásky – jako rodičů, prarodičů, synů a dcer. A to chceme světu zvěstovat: jsme tu proto, abychom byli „jedno“, jak si to přeje Pán – v našich rodinách, tam kde žijeme, pracujeme a studujeme: různí, a přesto jedno, mnozí, a přesto sjednocení – vždy, za všech okolností a ve všech etapách života.

Drazí bratři a sestry, milujeme-li se takto, na Kristu založení – na tom, který je „alfa a omega“, „počátek i konec“ (srov. Zj 22,13) – budeme znamením pokoje pro všechny, ve společnosti i ve světě. A nezapomínejme: z rodin se rodí budoucnost národů.

V posledních desetiletích jsme byli svědky znamení, které je zároveň radostné i výmluvné: některé manželské páry byly prohlášeny za blahoslavené a svaté – ne každý zvlášť, ale společně jako manželé. Myslím na Ludvíka a Zélii Martinovy, rodiče sv. Terezie z Lisieux, i na blahoslavené Luigi a Marii Beltrame Quattrocchi, jejichž rodinný život se odehrával v Římě ve 20. století. A nezapomínejme na polskou rodinu Ulmových: rodiče a děti spojení láskou i mučednictvím. Říkám, že je to znamení, které nás vede k zamyšlení. Ano, tím, že Církev ukazuje manžele jako vzory svatosti, říká světu, že dnešní člověk potřebuje manželskou smlouvu, aby poznal a přijal Boží lásku. A aby – skrze její sjednocující a smiřující sílu – dokázal čelit silám, které rozkládají vztahy i celé společnosti.

Proto vám, milí manželé, s vděčným a nadějným srdcem říkám: manželství není nedosažitelný ideál, ale měřítko pravé lásky mezi mužem a ženou – lásky úplné, věrné a plodné (srov. sv. Pavel VI., encyklika *Humanae vitae*, 9). Právě tato láska, která z vás činí „jedno tělo“, vám také dává schopnost darovat život – po vzoru samotného Boha.

Povzbuzuji vás tedy, abyste byli svým dětem příkladem důslednosti: chovejte se tak, jak si přejete, aby se chovaly ony. Vychovávejte je ke svobodě skrze poslušnost a vždy v nich hledejte dobro a způsoby, jak ho rozvíjet. A vy, děti, buďte vděčné svým rodičům: říci „děkuji“ za dar života a za vše, co s ním denně přichází, je prvním způsobem, jak ctít otce a matku (srov. Ex 20,12). A vám, drazí prarodiče a senioři, svěřuji úkol bdít

nad těmi, které milujete – s moudrostí a soucitem, s pokorou a trpělivostí, kterou přinášejí léta.

Ve společném životě rodiny se víra předává spolu se samotným životem, z generace na generaci. Sdílí se jako jídlo u stolu a jako city srdce. Rodina je tak privilegovaným místem setkání s Ježíšem, který nás miluje a chce naše dobro – vždy.

A ještě jedno slovo na závěr: Ježíšova modlitba, která nás na cestě naplňuje nadějí, nám připomíná, že jednou budeme všichni „jedno“ (unum, srov. sv. Augustin, Sermo super Ps. 127) – jedno v jediném Spasiteli, objati věčnou Boží láskou. Nejen my, ale i tatínkové a maminky, babičky a dědečkové, bratři, sestry a děti, kteří nás předešli ve světle jeho věčné Velikonoční slavnosti – i oni jsou tu dnes s námi, v tomto okamžiku radosti.

ŠEST DĚTÍ PŘIJALO PÁNA POPRVÉ

Koncem května a začátkem června naši farnost zasáhly tři smutné události. Nejprve jsme byli informováni o úmrtí otce Antonína Ježka, který zesnul dne 26. května 2025. Ve stejný den, jen o několik hodin později, byla povolána k Pánu paní Helena Vokounová, pravidelná návštěvnice kostela sv. Prokopa. K těmto osobnostem naší farnosti se 4. června připojila také paní Marie Uhrová, maminka našeho pana faráře P. Víta Uhra a jeho bratrů, P. Martina a Jiřího, které mnozí z vás znají z jejich pravidelné služby u oltáře v našich kostelech.

Uprostřed těchto smutných zpráv mohla snadno zapadnout i jedna radostná událost – první svaté přijímání šesti dětí z naší farnosti. Tito prvokomunikanti již několik let pravidelně docházejí do farního centra na výuku náboženství a v uplynulém roce se pod vedením našeho pana faráře připravovali na přijetí svátosti smíření a Eucharistie. V neděli 25. května se shromáždili v kostele sv. Prokopa, aby zakusili dar této svátosti a setkali se s reálně přítomným Pánem.

Modleme se za ně, aby ve svém životě stále toužili po Boží přítomnosti, žili tak, aby se to líbilo Bohu, a nikdy nesešli z cesty, na kterou vykročili.

Ze života svatých

zpracovala
Mgr. Tereza Kahounová

SV. KRYŠTOF SVÁTEK 25. ČERVENCE

Je patron motoristů a všech cestujících, letců, lodníků, námořníků, obchodníků, atletů, lékařů, horníků, tesařů, kloboučníků, barvičů, knihařů, zahradníků, dětí; vzýván je při nepříznivém počasí, proti nákazám a živelným pohromám i proti náhlé a nekající smrti.

Původní zprávy o jeho životě se nedochovaly. Z legendy však vyplývá, že byl nositelem Krista, jak ve svém srdci, tak ve službě bližním. V tom je vzorem pro nás. Legenda o jeho hledání nejmocnějšího Pána připomíná ve svém jádru Kristova slova: „Co jste udělali pro jednoho z mých nejnepatrnějších bratrů, pro mne jste udělali.“ K legendě patří i zobrazení Kryštofa s Božím dítětem na ramenou, jak se brodí vírem řeky, s mohutnou, zelenající se holí v ruce. V ní lze vidět symbol vítězství nad protivenstvím a měla být i důkazem, že nesl Krista. Na závěr svého života podstoupil v Lykii mučednictví. Byl sťat mečem.

Narodil se asi ve 2. století v Kanaanu či v Lykii na dnešním území Turecka pohanským rodičům, kteří mu prý dali jméno Reprobos. O jeho životě není mnoho spolehlivých zpráv. Martyrologia ho uvádí jen jako mučedníka v Lykii, pravděpodobně z doby Deciova pronásledování. Zato lidová tradice má o něm krásnou legendu a počítá ho mezi tzv. 14 pomocníků v nouzi.

Vypráví se o něm, že byl zdatné postavy a vědom si své síly, chtěl ji dát do služby jen tomu nejmocnějšímu pánu. Světští panovníci ho prý zklamali. Na dvoře jednoho z nich uslyšel píseň, ve které byl opěvován ďábel. Usoudil, že je mocnější, protože i král se chvěl před jeho mocí. Vydal se ho tedy hledat a našel v čele strašlivého vojska. Ale jen se k němu připojil, záhy poznal, že prchá před znamením kříže. Rozhodl se proto najít bytost, které znamení patřilo. Pomohl mu starý poustevník, který ho seznámil s Kristem a jeho učením. Kryštof si vzal k srdci poustevníkovu radu: sloužit Kristu tím, že bude sloužit svým bližním.

Usadil se u dravé řeky, aby lidem pomáhal dostat se na druhou stranu přes nebezpečný brod. Jednou ho o pomoc poprosil malý chlapec. Vlídne si ho vložil na ramena, ale jak vstoupil do vody, dítě každým krokem více těžklo. Voda se počínala vzdouvat a jen s maximálním vypětím sil dosáhl druhého břehu. Pak k chlapci pronesl: „Zdálo se mi, jako bych na ramenou nesl celý

svět.“ A chlapec mu odpověděl: „Nesl jsi víc, neboť jsi nesl jeho tvůrce a svého Pána. Jsem Ježíš Kristus, tebou hledaný král a jelikož jsi konal dobré skutky, jsou ti odpuštěny hříchy. Zaraž do země svou hůl a v další den bude jako stromek plná květů a plodů.“ Tato legenda se prý traduje asi od VI. století s cílem oslavit nejen Kryštofa (který ke jménu Christophoros - v překladu z řečtiny: „ten, kdo nese Krista“), ale i Pána a Spasitele. Legenda ve svém jádru zdůrazňuje Kristova slova z vyprávění o posledním soudu: „Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili“ (Mt 25,40).

V dalším tradovaném podání o Kryštofovi je uvedeno, že jeho pozemský král, který se stal pronásledovatelem křesťanů, ho v Lykii dal uvěznit s rozhodnutím mučit. Na jeho zajetí bylo prý povoláno velké množství vojáků. Nad mnohými i při mučení vítězil silou víry. Legenda říká, že byl bit železnými pruty, pálen ohněm a terčem pro šípy. Ty se prý od něj odrážely nebo i v letu se náhle zastavily. A tak panovník nařídil jeho stětí.

Jak můžeme následovat příklad sv. Kryštofa? Být nositeli Krista? - Tím, že mu místo ramen nabídneme své srdce a budeme sloužit v bližních.

MODLITBA KE SVATÉ ANNĚ

Slavná svatá Anno, která jsi po dlouhém čekání zázračně obdržela dar mateřství a stala se matkou Panny Marie, prosíme tě, abys nad námi bděla a učila nás nikdy neklesat na duchu v čase zkoušky.

Stůj při maminkách, které očekávají dítě a nosí pod srdcem dar nového života. Učiň rodiče moudrými vychovateli svých dětí a pomáhej jim ve všech manželských těžkostech. Vypros našim rodinám pokoj a hojnost všeho dobrého.

Kéž je každé dítě radostně přijato a roste v letech, moudrosti a milosti jako Ježíš. Ved' za ruku dospívající a dej, ať se mladí lidé obracejí k nejvyšším lidským a křesťanským hodnotám a nenechají se svést klamnými sliby dnešní doby.

Potěšuj vdovy a dej, ať starým lidem nechybí láska a péče jejich blízkých. Dej všem zakusit jistotu, která pramení ze života dobře prožitého ve víře, naději a lásce – neboť právě v ní spočívá naše štěstí v tomto životě i ve věčnosti.

*Skrze Krista, našeho Pána. Amen.
Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci.*

EUCHARISTICKÁ ADORACE Každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. od 18:00 u sv. Prokopa probíhá do 20:00 tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí.	MODLITBA RŮŽENCE Touto modlitbou oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o Ježíšově životě. Společně se modlíme každý den před mši sv. za ukončení války na Ukrajině.
KŘEST Křest dospělých: S knězem je nutné domluvit osobní setkání, po kterém následuje příprava ke křtu (katechumenát). Příprava začíná po Velikonočních, křest pak bude uskutečněn o Velikonočních příštích. Křest dětí do 6 let: Při osobním rozhovoru rodičů s knězem bude dohodnuta příprava na křest dítěte. Křest dětí 7-14 let: Při osobním rozhovoru s knězem bude dohodnuta příprava dítěte.	SVÁTOST SMÍŘENÍ Svátost smíření (sv. zpověď) lze přijmout: SV. PROKOP: po, st, čt, pá 17:25-17:50; so 7:30-7:55 SV. ROCH: ne 16:30-16:50, út 16:25-16:55, září-červen st od 6:30, SV. ANNA: ne 7:30-7:50 S knězem lze individuálně dojednat i jiný termín. <i>Dle církevního přikázání je nutné svátost smíření přijmout alespoň jednou do roka – v době velikonoční. Doporučuje se však častější přijímání této svátosti.</i>
CÍRKEVNÍ SŇATEK Nejde o pouhý právní akt, ale o svátost, ke které je nutná určitá doba přípravy. Počátkem je osobní setkání s knězem a domluva doby přípravy (cca 3 měsíce).	SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ Tato svátost, ve které se přijímají dary Ducha sv., se v naší farnosti udílí zpravidla na podzim. Zájemci o přípravu se domluví na jejím průběhu s knězem. Příprava probíhá v neděli od 16:30 ve Farním centru.
SVÁTOST NEMOCNÝCH V případě potřeby lze požádat o její udělení kněze, v naléhavých případech kdykoli. Svátost se udílí buď doma u nemocného nebo v jiném místě (nemocnice, domov seniorů apod.).	CÍRKEVNÍ POHŘEB Ať už jde o pohřeb na hřbitově, rozloučení v obřadní síni nebo uložení urny do hrobu, je vždy nutné domluvit čas obřadu dříve s knězem než s pohřební službou. Účast kněze však není možná u tzv. „společného rozptýlu“.

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ DĚTÍ

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže

Náboženství o letních prázdninách neprobíhá.

Bližší informace na webových stránkách farnosti.
nebo e-mailem:

MiladaProvinska@seznam.cz, tel +420721128119

PRAVIDELNÉ AKTIVITY VE FARNOSTI

BIBLICKÁ HODINA Společné čtení a objasňování biblických textů dle předem stanoveného rozpisu. čt 19:00-20:30 (kromě 1. čt v měsíci)	HOVORY O VÍŘE Pro katechumeny a také pro všechny, kdo hledají smysl života z víry a chtějí se připravit na přijetí svátostí. neděle 18:00-19:00	POLEDNÍ ATELIER Setkání převážně žen ke zdobení svíček a výrobě drobných užitečných předmětů, háčkování, šití apod. pá 9:00-12:00 (říjen-květen)
NÁBOŽENSTVÍ PRO DOSPĚLÉ Čtvrtky 1x za 14 dní. Střídá se s biblickou hodinou.	ÚKLID KOSTELŮ Každou druhou sobotu v měsíci po mši sv. u sv. Prokopa v 8:00 se přítomní rozdělí do skupin a začne uklízet kostel farnosti. Rádi uvítáme každého, kdo bude chtít pomoci. I čistota a výzdoba Božího chrámu přispívá k celkovému duchovnímu stavu farnosti. Kdo může, měl by pomoci alespoň občas.	

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3. Informace jsou včas zveřejněny na webových stránkách farnosti.

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa
Praha 3, Sladkovského nám.

filiální kostel sv. Anny
Praha 3, ul. Tovačovského

filiální kostel sv. Rocha
Praha 3, Olšanské náměstí

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentním ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	mimo červenec a srpen; v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

Výstav Nejsvětější svátosti:

sv. Prokop: první čtvrtek v měsíci po mši sv. – eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři:
Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov

Kontakty:

středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher
čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher

farář P. ThLic. Vít Uher, Th.D.:
tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz
web: www.farnost-zizkov.cz

EKONOMICKÉ OKÉNKO

stav ke dni 30. 6. 2025

výše dluhu (úvěr): Kč **5.046.487,-**
sbírka na splacení úvěru – 06/2025: Kč **9.500,-**
č. účtu farnosti: 6146009339/0800
Česká spořitelna

povinná měsíční splátka: Kč **55.456,-**

DĚKUJEME ZA VAŠE DARY – JEN DÍKY NIM MŮŽEME I MY DÁLE POMÁHAT.

PROKOPSKÉ LISTY

č. 384 – ČERVENEC/SRPEN 2025

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov
farář: P. ThLic. Vít Uher, Th.D.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány. Náklad 150 ks. Výrobní cena 18 Kč.
NEPRODEJNÉ.

PODPOŘIT FARNOST A JEJÍ POTŘEBY MŮŽETE PŘES QR PLATBU

QR Platba

Finančními prostředky pokrýváme například platby
za energie, nákupy liturgických potřeb a další
nezbytnosti, bez nichž by se farnost neobešla.

Za Vaše dary Vám děkujeme!